

FONGS NOUS O POC CITATS A CATALUNYA.VI

M. TABARÉS ¹, J. LLISTOSELLA ², i A. ROCABRUNA ¹

1.-Societat Catalana de Micologia, carrer de la Marina 96, 1er. 4º, E-08028 Barcelona.

E-mails: mtabac@hotmail.com; rocabruna_micol@terra.es.

2.- Dept. de Biologia Vegetal, Facultat de Biologia, Univ. de Barcelona, Av. Diagonal 645, E-08028. Barcelona .

E-mail: jllistos@porthos.bio.ub.es

ABSTRACT. New or rarely recorded fungi from Catalonia. VI. This paper includes a description and iconography of 11 species collected in Catalonia (NE Spain): 1 *Coniophoraceae* and 10 Agaricales, considered to be very rare or not yet recorded in this region. We highlight the following: *Cortinarius sanguineus*, (Wulf.) Fr., *Inocybe bresadolae* Gill., *Lactarius tabidus* Fr., *Lactarius lygniatus* Fr., *Pholiota albocrenulata* (Peck) Sacc., *Pholiota astragalina* (Fr.) Singer and *Pluteus roseipes* Hoehn.

Key words: Basidiomycetes, Agaricales, Catalonia, Spain.

RESUM. Fongs nous o poc citats a Catalunya. VI. En aquesta nova aportació descrivim o comentem 11 espècies recol·lectades a Catalunya: 1 conioforàcia i 10 agaricals, que considerem rars o encara no citades al nostre territori. Es poden destacar les següents espècies: *Cortinarius sanguineus*, (Wulf.) Fr., *Inocybe bresadolae* Gill., *Lactarius tabidus* Fr., *Lactarius lygniatus* Fr., *Pholiota albocrenulata* (Peck) Sacc., *Pholiota astragalina* (Fr.) Singer i *Pluteus roseipes* Hoehn.

Paraules clau: Basidiomycetes, Catalunya, España.

RESUMEN. Hongos nuevos o poco citados en Cataluña. VI. En esta nueva aportación describimos o comentamos 11 especies, recolectadas en Cataluña: 1 conioforácea y 10 agaricales, que consideramos raras o todavía no citadas en nuestro territorio. Destacamos las siguientes especies: *Cortinarius sanguineus*, (Wulf.) Fr., *Inocybe bresadolae* Gill., *Lactarius tabidus* Fr., *Lactarius lygniatus* Fr., *Pholiota albocrenulata* (Peck) Sacc., *Pholiota astragalina* (Fr.) Singer y *Pluteus roseipes* Hoehn.

Palabra clave: Basidiomycetes, Cataluña, España

INTRODUCCIÓ

Aquesta sèrie de treballs dedicats als fongs nous o poc citats de Catalunya va ser iniciada per VILA *et al.* (1996, 1997) i continuada posteriorment per ROCABRUNA & TABARÉS (1999, 2002 i 2003). Inclou les espècies no publicades en catàlegs més generals, que mereixen un comentari extens amb dibuixos de microscòpia. En aquesta sèrie hem inclòs tant espècies montanes com tàxons meridionals. El material es troba dipositat a l'herbari BCN-SCM (herbari de la Societat Catalana de Micologia, Centre de Documentació de Biodiversitat Vegetal, CERBIV, Parc Científic de Barcelona, Universitat de Barcelona).

ESPÈCIES ESTUDIADAES

Cortinarius sanguineus (Wulf.) Fr.

=*Dermoybe sanguinea* (Wulf.: Fr.) Wünsche

Pileu de mida petita, de 15-40 mm de diàmetre, primer hemisfèric, després aplanat, lleugerament umbonat, amb la superfície mat, finament tomentosa-esquamosa, de color vermell sang, que pot decolorar-se fins a tonalitats bru-ataronjades; el marge dels exemplars joves presenta restes de cortina de color vermell brunenc. Làmines denses del mateix color, que s'enfosqueixen cap el bru-roig fosc, degut a l' esporada. Esporada de color bru roig ferruginós. Estípit del color del pileu, de vegades més pàl·lid, cilíndric, fibril·lós, amb la base lleugerament engruixida, amb un toment de color taronja. Carn escassa, de color vermell sang, olor una mica rafanoide i sabor lleugerament amargant.

Espores de 6-8,4 x 4,5-5,6 µm, Q = 1,4-1,7. Basidis de 20-30 x 7,5-8,5 µm, claviformes, fibulífers, tetraspòrics. Queilocistidis de 20-30 x 9-14 µm, d'el·lipsoïdals a claviformes. Cutícula amb dues capes: l'epicutis, amb elements primis i curts, fibulífers i la subcutis, amb elements subglobulosos, fibulífers. Sembla ser una primera cita per Catalunya.

MATERIAL ESTUDIAT. LLEIDA: Rodalies de Bordius (Val d'Aràn), UTM 31 T 0316-4741, alt 1330 m, entre *Sphagnum*, en un bosc d'*Abies alba* i *Betula pendula*, 15-8-02. BCN-SCM B 4140.

OBSERVACIONS. Inclosa dins del subgènere *Dermocybe*, aquesta bella espècie no es pot confondre, degut al seu color vermell molt viu i al píleu vellutat.

***Entoloma euchroum* (Pers.: Fr.) Donk**

Píleu de fins a 40 mm de diàmetre, primer hemisfèric, després convex, amb el marge lobulat, incurvat de jove, quan envelleix, recorbat, fibril·lós, tomentós-sedós, mucronat, d'un bell color blau ultramar. Làmines adnates, a vegades decurrents, de fins a 4 mm d'amplada, una mica ventrudes, amb estries transversals del mateix color que el píleu, amb l'aresta més fosca. Estípit de fins a 80 x 3 mm, fibril·lós, amb l'apex pruïnós, del mateix color que el píleu, amb l'excepció de la base, que és blanca. Car minsa, de color gris i olor suau una mica agradable semblant al de *Lepista nuda*; sabor poc notable. Espores 9-12-(13) x 6,5-7 µm, Q = 1,3-1,9, Qm = 1,5, amb 5-8 angles. Basidis 20-36 x 10-12 µm, claviformes-ventruts, tetraspòrics, fibulífers. Queilocistidis 36-45 x 4,5-5,8 µm, cilíndrics, fibulífers, amb un pigment bru violaci, barrejats amb basidis.

MATERIAL ESTUDIAT. BARCELONA: Rodalies de Sta. Fe del Montseny (Fogars de Montclús), Vallès Oriental. UTM 31T 0452-4625, alt 1150 m, sobre fusta morta de *Salix* sp, recol·lecció de 4 exemplars 27-9-03, leg. A. M. Tarin. BCN-SCM-B4875.

OBSERVACIONS: Aquesta espècie és inconfusible, degut al seu color blava intens i al fet de créixer sobre fusta morta.

***Inocybe bresadolae* Masee**

Píleu de 30-40 mm de diàmetre, amb umbó cònic, molt prominent i el marge involut. Cutícula fibril·losa, una mica esquamosa, de color bru-roig, amb el centre més fosc i el marge blanquinós. Làmines de 2-3 mm, al principi blanques, després de color crema o beix-crema, finalment griseses. Estípit de 15-30 x 0,3-0,5 mm de color blanc, pruïnós en tota la seva longitud, amb un bulb marginat que pot tenir 1 cm de diàmetre. Carn blanca amb olor suau de gessamí, o sense olor, que enrogeix com tota la fructificació

Espores el·lipsoïdals, giboses, de 8-9 x 5-6 µm. Q = 1,5-1,6. Pleurocistidis de 40-80 x 12-15 µm, metuloides, de fusiformes a ampuliformes. Queilocistidis de 40-60 x 9-10 µm fusiformes o cilíndricofusiformes. Caulocistidis en tota la llargada de l'estípit, de 40-60 x 7-10 µm.

MATERIAL ESTUDIAT. BARCELONA: Can Bova, Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), UTM 31 T 04245-45885, alt. 140 m, un sol exemplar, creixent sota *Corylus avellana* en un talús d'una riera, 7-5-2002, BCN-SCM B4879. 19-6-2004, dos basidiomes, en el mateix lloc. MTC B040619-1.

OBSERVACIONS: Aquesta espècie és inconfusible per el seu prominent umbó, l'enrogiment de la carn, a vegades despren olor agradable de gessamí, fruitat segons la literatura i també per les espores giboses.

***Lactarius lygniatus* Fr.**

Píleu de 2,5-5 cm de diàmetre, primer convex o plano-convex, després aplanat i deprimat al centre, sovint amb una papil·la obtusa al centre de la depressió; marge regular, lleugerament recorbat de jove, estès i suaument solcat en madurar. Cutícula seca, d'aspecte finament vellutat, marcadament rugosa, amb rugositats radials que formen com una mena de xarxa densa que arriba gairebé fins el marge; de color uniforme, bru negrós o fuliginós. Làmines i lamèl·lules poc denses, de color blanquinós o crema clar, que envermelleixen, per després ennegrir, a les ferides; l'aresta és entera i del mateix color.

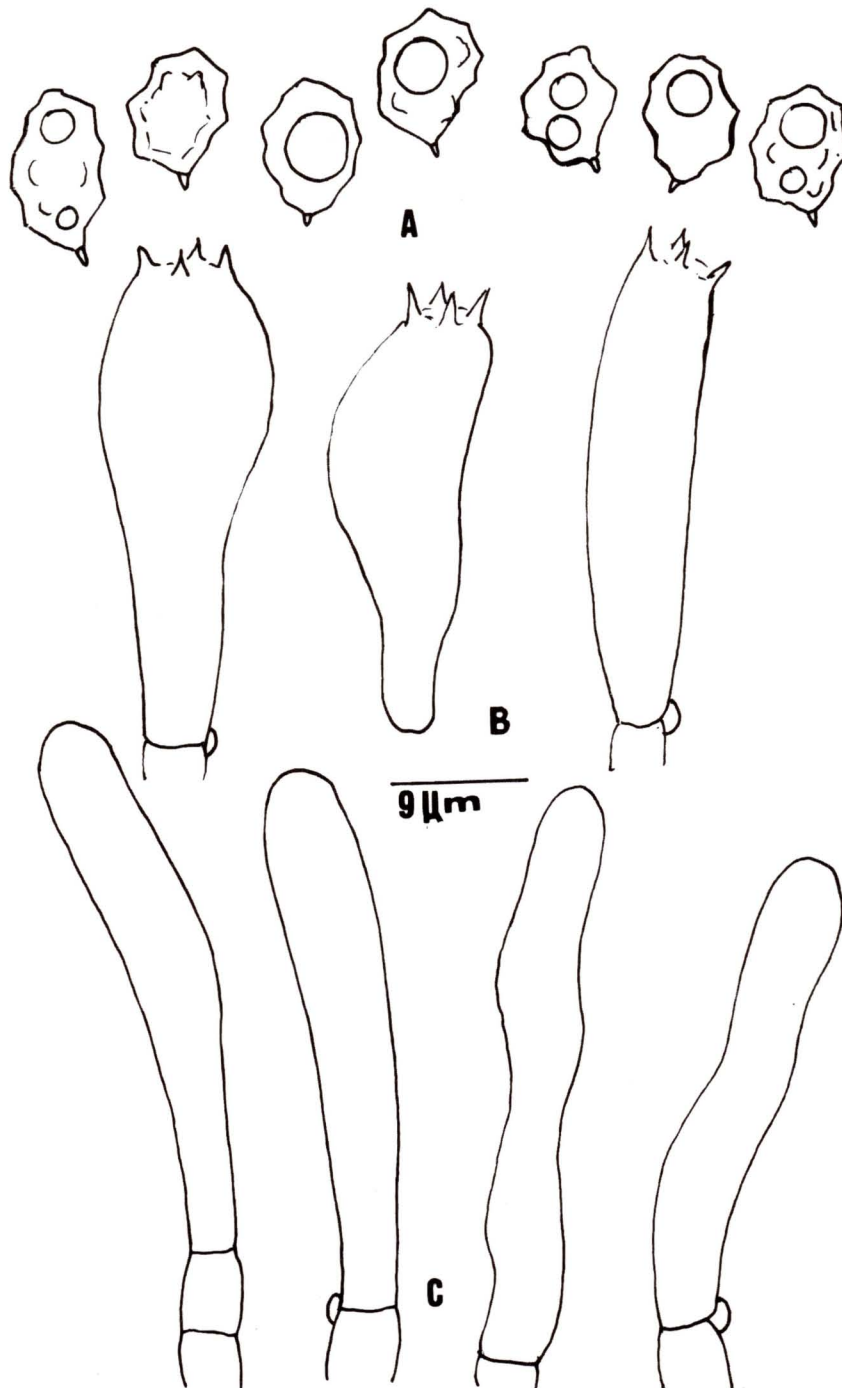

Fig. 1. *Entoloma euchroum* (Pers.: Fr.) Donk. **A-** espores. **B-** basidis. **C-** queilocistidis.

Estípit de 3-8 x 0,5-1 cm, cilíndric i sovint lleugerament comprimit o abonyegat, a vegades atenuat vers l'apex, on són molt patents i característics uns plecs com a perllongació de les làmines; superfície seca i vellutada, del mateix color que el pileu excepte a la base, que és blanquinosa. Carn relativament prima, de color crema blanquinós, que vira lentament, i sovint de manera poc uniforme al rosa vermellós pàl·lid, més evident a la base de l'estípit. Làtex poc abundant, blanquinós, que vira molt lentament al rosa brut. Sabor suau, que recorda el de les avellanes; sense cap olor particular.

Espores de 8-10 x 7-8,5 µm, de subglobuloses a àmpliament el·lipsoïdals, amb ornamentació amiloide, d'aspecte gairebé alat, formada per crestes de fins a 2 µm d'alçada, relativament gruixudes i reunides entre elles formant un reticle gairebé complet; apèndix hilar molt prominent. Basidis de 48-65 x 10-12,5 µm, tetraspòrics, claviformes. Pèls de l'aresta abundants, cilíndrics i articulats, molt variables, de fins a 65 x 10 µm. A l'himeni també són molt freqüents els paracistidis (terminacions de les hifes laticíferes), molt irregulars i tortuosos, de fins a 38 x 7 µm, a vegades articulats. Cutícula himenodèrmica, amb elements terminals clavats o piriformes, alguns també cilíndrics o fusiformes, amb pigment intracel·lular brunenc.

MATERIAL ESTUDIAT. LLEIDA: Rodalies d'eth Portilhon, Bossòst (Val d'Aràn), UTM 31T 0308-4737, alt. 1250 m, sota *Abies alba*, 15-8-02; leg. J.J. Martín, BCN JL5102.

OBSERVACIONS. *Lactarius lygniatus* Fr. és una espècie molt ben caracteritzada i inconfusible entre les espècies de la secció *Plinthogali* (Burl.) Singer. Macroscòpicament, es coneix per la cutícula vellutada i amb rugositats que formen un reticle molt dens, així com per l'apex de l'estípit que, de forma típica, presenta uns plecs molt marcats com a perllongació de les làmines. Pel que fa als caràcters microscòpics, cal destacar la cutícula himeniforme, amb pigment intracel·lular brunenc, l'ornamentació de les espores, amb crestes alades que formen un reticle gairebé complet, i els nombrosos pèls articulats de l'aresta de les làmines. No havia estat citat encara a Catalunya, i tampoc en coneixem cap citació a la resta de la Península Ibèrica.

***Lactarius tabidus* Fr.**

= *L. theiogalus* ss. Neuhoff, Marchand, i altres

Pileu de 1,5-3 cm de diàmetre, des de plano-convex a pla, amb el centre suaument deprimat i amb una papil·la obtusa ben marcada, al final més o menys infundibuliforme, ondulat i lobulat vers el marge, el qual, al final, apareix suaument estriat. Cutícula una mica higròfana, d'aspecte rugulós o granulós, de color molt uniforme, des de l'ocre ataronjat fins al taronja ferruginós o bru ferruginós, sovint lleugerament més fosc a la papil·la central. Làmines disposades de forma densa, primes i estretes, adnates, amb nombroses lamèl·lules intercalades; de color crema blanquinós o lleugerament rosades, que es taquen de brunenc a les ferides. Estípit de 2,5-4 x 0,5-0,6 cm, llarg i cilíndric, amb la base lleugerament engruixida, buit; superfície rugulosa, de color semblant al del pileu, més ocraci vers la base, on hi ha un feltre miceliar ben desenvolupat i blanquinós. Carn molt prima, sobretot a l'estípit; de color ocraci blanquinós, ocre ferruginós pàl·lid vers la base de l'estípit, que vira lentament al groc sobretot a les zones subcorticals. Làtex lletós i abundant, que vira aviat a groc viu, sobretot sobre un tros de paper assecant o sobre l'ungla. Tant el làtex com la carn tenen un sabor suau al principi, però ben aviat es torna astringent o picant.

Espores de 7-8,5 x 6-7 µm, de subglobuloses a el·lipsoïdals, amb ornamentació amiloide, d'aspecte gairebé equinulat, formada per berrugues o espines de fins a 1,2 µm d'alçada, aïllades o reunides parcialment per fins connectius i aleshores fent un reticle molt incomplet, sense formar malles tancades. Basidis de 35-50 x 7-10 µm, tetraspòrics i claviformes. Pleurocistidis freqüents, de 45-80 x 5-11 µm, fusiformes i acuminats; queilocistidis més abundants, de forma semblant i de mida lleugerament més petita. Cutícula de tipus mixt, formada per un estrat d'hifes irregulars més o menys isodiamètriques, al·lantoides o subglobuloses, entre les quals es poden observar altres elements cilíndrics i filamentosos, sovint acabats en forma de pèls articulats.

MATERIAL ESTUDIAT. LLEIDA: Rodalies d'eth Portilhon, Bossòst (Val d'Aràn), UTM31T 0316-4742, alt. 1200 m, sota *Abies alba* i *Betula pendula*, 11-8-02; leg. J.J. Martín, BCN JL5103.

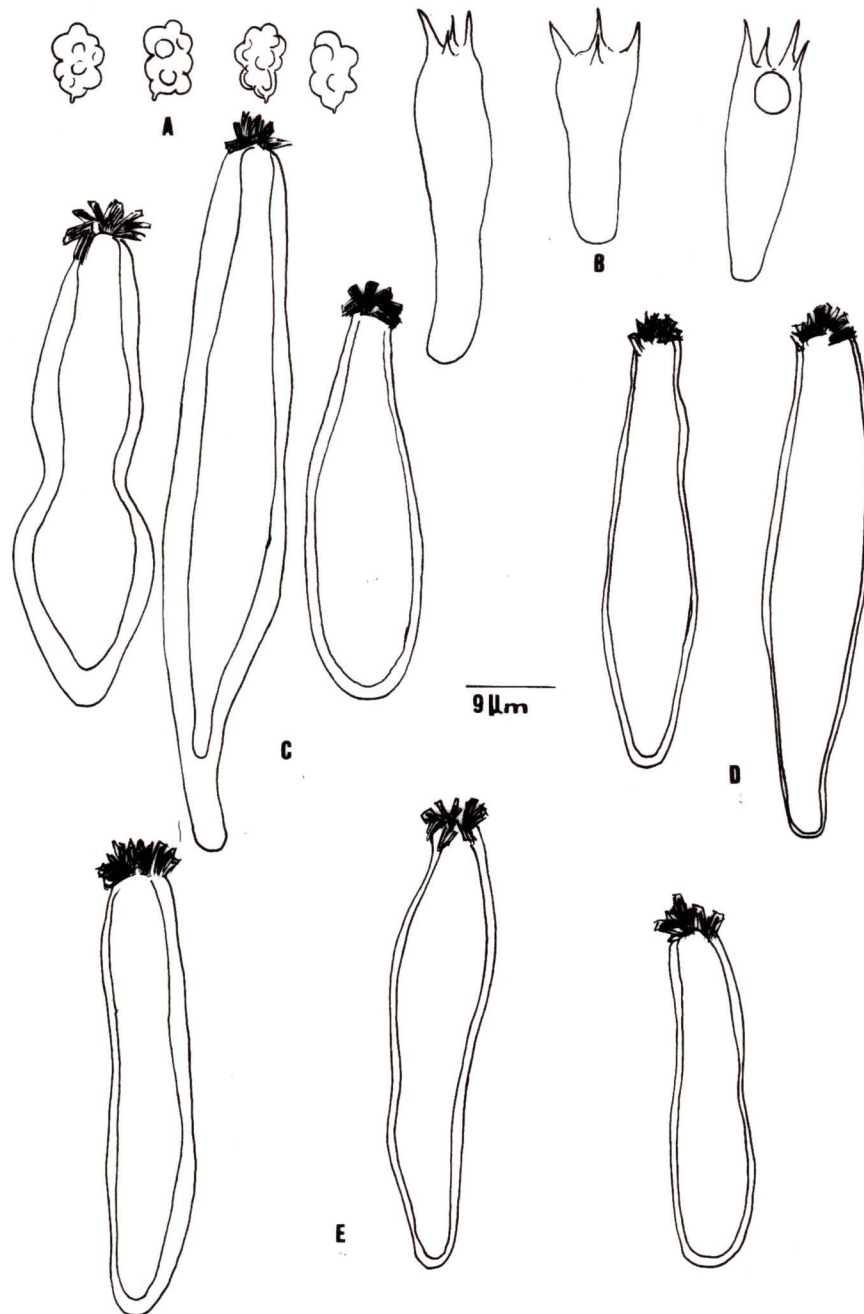

Fig. 2. *Inocybe bresadolae* Massee A- espores. B- basidis. C- pleurocistidis. D- queilocistidis. E- caulocistidis

OBSERVACIONS. A la bibliografia hi podem trobar algunes citacions de *Lactarius tabidus* Fr. a Catalunya, però es tracta d'un tàxon que ha estat interpretat de forma molt diversa pels diferents autors. Nosaltres creiem encertada la interpretació dels autors més moderns (BON, 1980; HEILMANN-CLAUSEN et al. 1998; BASSO, 1999), que consideren *L. tabidus* com una espècie pròpia de boscos força humits i, preferentment de bedolls, amb el làtex que vira al groc i una estructura cuticular mixta. Amb tot, creiem que tan sols la citació de HEIM (1934) provinent de La Salut (Garrotxa), hi podria correspondre, mentre que les altres (MAIRE, 1933 i 1937; MAUBLANC, 1936), lligades exclusivament a *Alnus*, cal atribuir-les a alguna de les espècies de la secció *Rhysocybella*.

***Leucogyrophana pseudomollusca* (Parm.) Parm.**

= *Merulius pseudomolluscus* Parm.

Fructificació de fins a 120 mm de longitud i 3 mm de gruix, totalment resupinada, amb l'himeni meruloide, d'una bella coloració ataronjada. Marge sinuós, excedent, irregular blanquinós, de blanquinós a groc clar, el mateix color de la cara interna; amb la superfície tomentosa, que es desprèn amb facilitat del substrat. Espores el·lipsoïdals, cianòfiles, més o menys dextrinoides, amb parets gruixudes, de (5,2)-5,5- 7 x (4) 4,5-5 µm. Q = 1,1-1,6. Qm = 1,3. Basidis cil·lindrico-claviformes, tetraspòrics, alguns bispòrics, fibulífers, de 30-43 x 7-8 µm. Sistema d'hifes monomític, amb fibules de 2-7 µm; algunes hifes presenten pigment incrustant.

MATERIAL ESTUDIAT. BARCELONA: Can Codonyers, Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), UTM 31 T 0425-4592, alt. 160 m, sobre un tronc de *Quercus ilex*; i també sobre fusta morta de *Pinus halepensis* i directament sobre terra nua, 27-12-2003. BCN-SCM B487.

OBSERVACIONS. Aquesta espècie es podria confondre amb *Serpula lacrimans* (Wulfen apud Jacq.; Fr.) Schroet, que té espores més grans de 11-13 x 6-8 µm i sistema d'hifes dimític. També s'assembla a *Pseudomerulius aureus* (Fr.) Jülich, publicat a B. C., làmina núm. 889, una espècie amb espores de 3,5-4,5 x 1,5-1,7 µm, i amb *Meruñius tremellosus* Fr., una corticiàcea amb barrets imbricats, de carn prima i petites espores (vegeu B. C., làmina núm. 837).

***Pholiota albocrenulata* (Peck) Sacc.**

= *Hemipholiota albocrenulata* (Peck) Singer

Pileu de 50-90 mm de diàmetre, primer hemisfèric, després convex, finalment aplanat, a vegades umbonat, amb el marge involut, de viscos a glutinós. Cutícula de color bru fosc, coberta per esquames triangulars disperses, de blanques a ocràcies. Làmines denses, d'adnates a lleugerament decurrents, de color crema de joves, després de color gris brunenc, finalment negres amb reflexos violacis, amb l'aresta finament serrada, blanca, que desprèn un làtex blanquinós en els exemplars joves. Estípit de 50-100 x 6-14 mm, cilíndric, a vegades amb la base una mica bulbosa, blanc de neu, amb l'àpex furfuraci, i la resta cobert per un abundant vel ocraci, amb un anell ascendent. Carn compacta, bruna en el pileu, blanquinosa, de groga a bruna a l'estípit, amb olor i sabor rafanoide. Esporada de color bru violaci fosc. Espores de (10) 11,5-13 x 6-7 (8) µm Q = 1,5-2,1, Qm = 1,8, el·lipsoïdals, amb un petit porus germinatiu. Basidis de 20-32 x 8-10 µm tetraspòrics i bispòrics, fibulífers. Queiloleptocistidis de fins a 20-40 x 4-5,5 µm, cilíndrics, fibulífers. Aresta estèril. Pileipel·lis de tipus ixocutis, amb elements de 2-4 µm, fibulífers. Vel amb elements de 2-4 µm, fibulífers.

MATERIAL ESTUDIAT. LLEIDA: Rodalies d'eth Portilhon, Bossòst (Val d'Aràn), UTM 31T 0308-4737, alt. 1250 m, al peu d'un avet (*Abies alba*), 9-9-02, leg i det. E. Rubio. BCN-SCM B4880.

OBSERVACIONS: *Pholiota albocrenulata* sembla estar en una controvertida posició taxonòmica, com a conseqüència de color violaci fosc de l'esporada, raó per la qual ha estat també, inclosa juntament amb d'altres, dins del gènere *Stropharia*. Espècie molt rara.

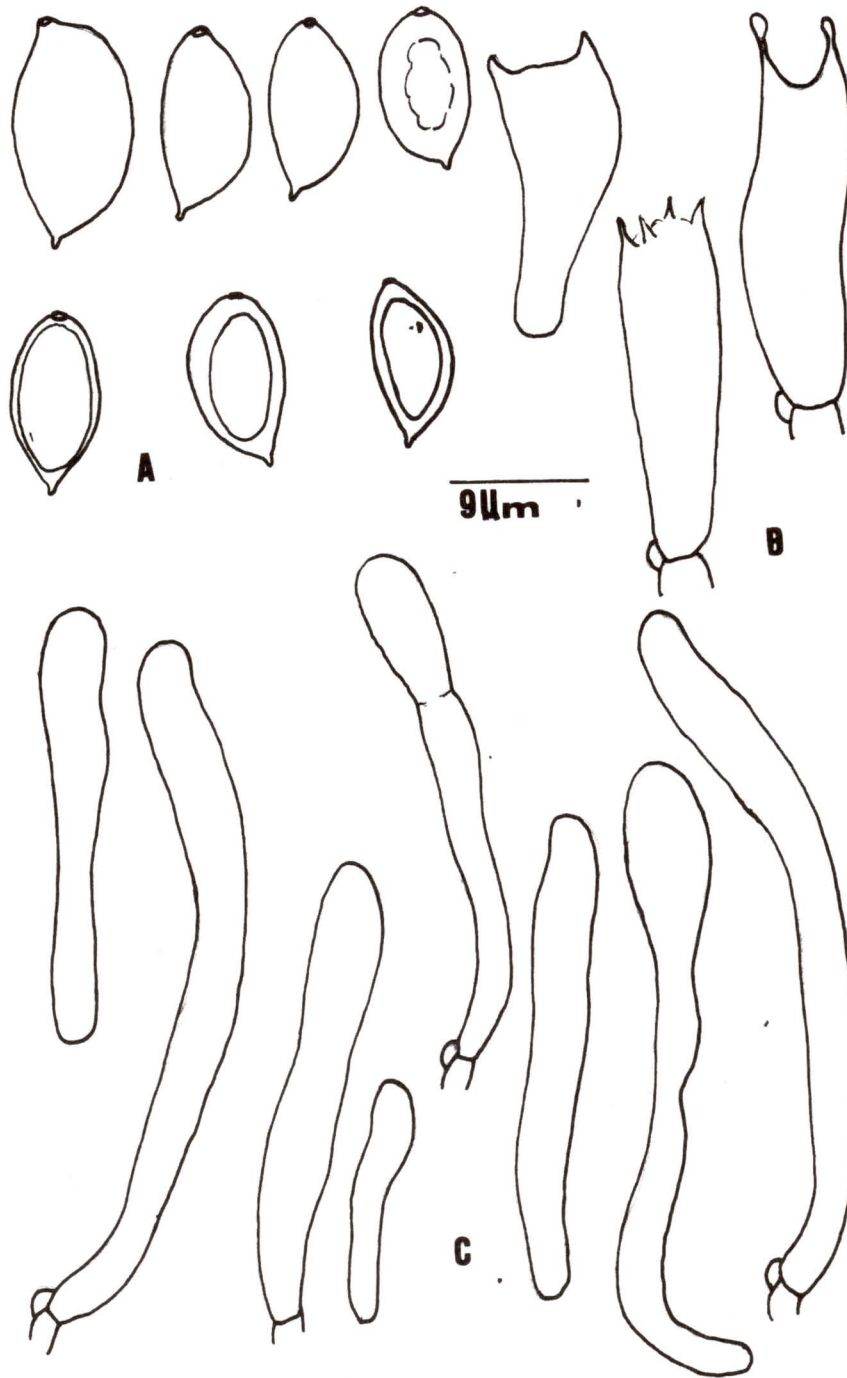

Fig. 3. *Pholiota albocrenulata* (Peck) Sacc. **A-** espores. **B-** basidis. **C-** queilocistidis

***Pholiota astragalina* (Fr.) Singer**

Pileu de 20-60 mm de diàmetre, al principi hemisfèric, després més aplanat, ornamentat amb fines restes filamentoses de vel blanquinós; cutícula llisa, viscosa en condicions d'humitat elevada, d'un bonic color d'albercoc, vermell ataronjat o rosa taronja, amb el marge més clar, a vegades, de color groc de safrà, en fase madura més pàl·lid, amb tonalitats ocràcies. Làmines de color crema, després groc de safrà ocraci i finalment bru rogenc. Esporada de color bru. Estípit fins a 90 x 8 mm, sovint sinuós, radicant, viscos, amb tonalitats groguenques ataronjades, ornamentat amb esquames fibril·loses pàl·lides, amb una zona anular poc diferenciada.

Espores el·lipsoïdals, gutulades, de 6,8-7,5 x 3,8-4,5 µm. Basidis, claviformes, tetraspòrics, fibulífers de 25-30 x 8-9 µm. Queilocistidis cilíndrics de 25-45 x 3-4 µm. Pleurocistidis de 38-50 x 10-15 µm de claviformes a fusiformes, a vegades mucronats, amb contingut semblant al dels crisocistidis. Cutícula tipus ixocutis, formada per elements gelificats, fibulífers de 3-8 µm.

MATERIAL ESTUDIAT. LLEIDA: Rodalies de Bordius (Val d'Aràn), UTM 31T0318-4742, alt. 1200 m, sobre fusta d'*Abies alba*. 15-8-02. BCN-SCM B4135.

OBSERVACIONS. Per la seva coloració, podria ser confosa amb *Hypholoma sublateritium*. (Fr.) Qué. l., una espècie publicada a B.C., núm. 127, que és freqüent sobre fusta de planifolis, i té làmines de color gris i el marge apendiculat per les restes grogues del vel.

***Pholiota cf. salicicola* (Fr.) Arn.**

Pileu de 40-60 mm de diàmetre, al principi hemisfèric, després convex i finalment aplanat, amb un umbó obtús, viscos, primer de color groc citrí, després groc daurat, amb petites esquames al marge. Làmines denses, adnates, primer de color groc pàl·lid, que es tornen bru rogenc en envellir. Estípit de 60-80 x 8-10 mm, del mateix color que el pileu, en els exemplars joves, bru rogenc a la base: Carn de color groc pàl·lid, a la base del peu, bru-rogenca, sense olor apreciable i amb sabor una mica amargant. Espores de 8-11 x 5-5,5 µm, Q = 1,5-1,8, el·lipsoïdals, amb un petit porus germinatiu. Basidis, de 23-30 x 7-10 µm, claviformes, tetraspòrics, rarament bispòrics, fibulífers. Aresta estèril. Pelepel·lis formant una ixocutis, amb elements de 5-9,5 µm de calibre.

MATERIAL ESTUDIAT. BARCELONA: Rodalies de Sta Fe del Montseny (Vallès Oriental) UTM 31T0452-4623, alt. 1150 m, sobre fusta dura de *Salix* sp., 30 exemplars, 27-9-03, leg. A.M.Tarin. SCM-B6881.

OBSERVACIONS. BAS *et al.*, sinonimitzen aquest tàxon amb *P. alnicola* (Fr.: Fr.) Singer. Nosaltres hem preferit respectar la separació de les dues espècies, basada en alguns caràcters diferencials, com el sabor, l'olor i l'hàbitat.

***Pluteus roseipes* Höhn.**

=*Pluteus carneipes* Kuhner

Pileu de 35-70 mm primer hemisfèric, finalment aplanat de color bru groguenc, o bru rogenc, amb el centre més fosc, d'aspecte granulós recobert per una pruïna blanca, higròfan i estriat de 1/3 a 2/3 del radi. Làmines de 3-4 mm d'amplada, denses, primer blanques, després rosades, amb l'aresta blanca i finament serrada. Estípit de 50-120 x 3-9 mm, cilíndric, a vegades amb un bulb que pot arribar a fins 10 mm, de color blanc rosat, fibril·lós, amb un toment blanc a la base. Carn blanca sense sabor ni olor destacables. Espores el·lipsoïdals de 7-8 x 5,5-6 µm, Q = 1,2-1,5. Basidis de 25-30 x 8-9 µm, fusiformes o fusiforme-ventruts. Pleurocistidis de 65-75 x 20-30 µm, fusoides, a vegades amb dos apèndixs. Queilocistidis de 40-60 x 20 µm, claviformes.

MATERIAL ESTUDIAT. GIRONA: L'Avetar, Campelles (Ripollès), UTM 31 T 0428-4682, alt 1550 m, recol·lecció de tres basidiomes que creixien sobre fusta morta d'*Abies alba*, 2-8-02, leg. M. Tabarés i J. Vila. MTC-B020802. BARCELONA: entre Bigues i Riells del Fai (Vallès Oriental), UTM 31 T 0435-4616, alt. 380 m, un sol exemplar, sobre fusta de *Pinus halepensis*, 8-12-03, leg. Jordi Rius. BCN SCM B4878.

OBSERVACIONS: *Pluteus roseipes* pertany a la secció *Hispidodermi*, ja que té la cutícula formada per elements fusiformes. És de fàcil identificació si observem la coloració rosada del peu i els

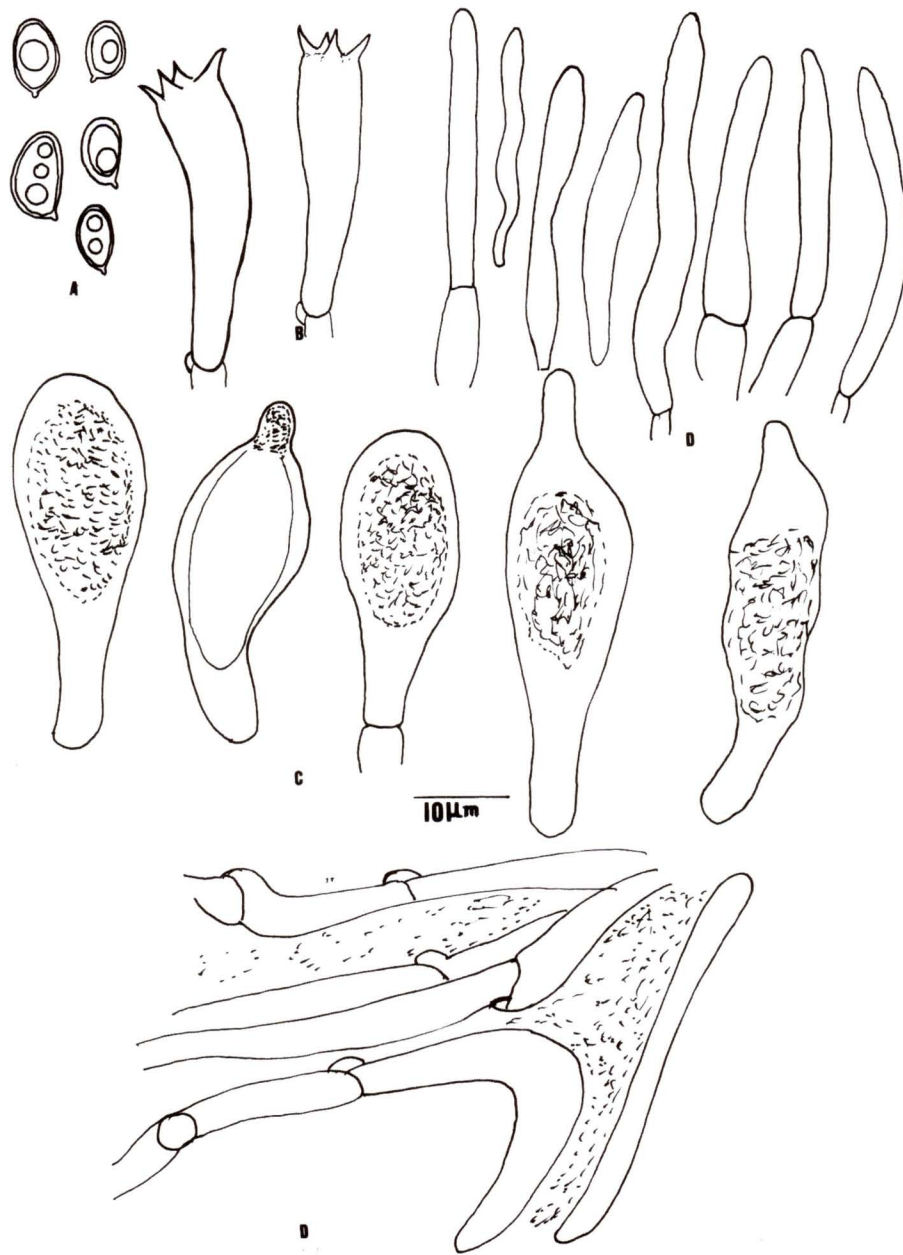

Fig. 4. *Pholiota astragalina* (Fr) Singer. A- espores. B- basidis. C- crisocistídis. D- queilocistídis. E- pileipel·lis.

pleurocistidis amb apèndix. A Catalunya nomès coneixem les dues citacions esmentades. Segons les nostres referències, es tracta d'una primera troballa a Catalunya.

***Rickenella setipes* (Fr.) Raithehl.**

=*Gerronema setipes* Singer

Pileu de fins a 5 mm de diàmetre, d'aplanat a infundibuliforme. Cutícula estriada fins a la meitat del radi, de color violaci negrós al centre; a la perifèria, de color crema-beix. Làmines decurrents, espaiades, de blanques a crema pàl·lid. Estípit de 30-40 x 1 mm, cilíndric, una mica més gruixut a l'apex, buit, de color groc-daurat o groc pàl·lid. Carn minsa, de color bru violaci, sense olor ni sabor apreciables. Espores de 4-5 x 2,5 - 3 µm, el·lipsoïdals, llises, hialines, algunes gutulades. Basidis tetraspòrics, fibulífers, de 12-21 x 3,5-4,5 µm. Pleurocistidis i queilocistidis de 35-44 x 8-10 µm, d'ampul·lacs a fusiformes. Cutícula amb pileocistidis de parets gruixudes amb cristalls hialins, de 40-65 x 9-18 µm

MATERIAL ESTUDIAT. LLEIDA: Rodalies d'eth Portilhon, Bossòst (Val d'Aràn), UTM 31T 0308-4737, alt. 1250 m, recol·lecció de cinc exemplars que creixien aïllats entre molses, 14-8-02, Leg. A.M. Tarin, BCN-SCM B4135.

OBSERVACIONS: Tàxon comú al centre d'Europa, que sembla que és la primera vegada que és citat al nostre país. Els exemplars d'aquesta recol·lecció són molt més petits que els exemplars suïssos amb un pileu de 15 mm de diàmetre.

AGRAÏMENTS

Volem agrair a E. Rubio (Avilés, Asturias) la identificació i la cessió de material d'herbari i fotogràfic de *Pholiota albocrenulata*.

Aquest treball s'inclou en el projecte "Biodiversitat dels Fongs de Catalunya", de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

BIBLIOGRAFIA

- BAS, C., KUYPER, TH.W., NOORDELOOS, M. E., VELLINGA, E. C. (1999). Flora Agaricina Neerlandica, A, A Balkema, Rotterdam. Volume 4, 191 pp.
- BREITEMBACH, J., KRÄNZLIN, F. (1991). Champignons de Suisse, Tome 3, Edition Mykologia, Lucerna, 364 pp.
- BREITEMBACH, J., KRÄNZLIN, F. (1995). Champignons de Suisse, Tome 4, Edition Mykologia, Lucerna, 371 pp.
- BREITEMBACH, J., KRÄNZLIN, F. (2000). Champignons de Suisse, Tome 5, Edition Mykologia, Lucerna, 340 pp.
- CETTO, B. (1993) I funghi dal vero, Vol. 7, Arti Grafiche Saturnia, Trento, 758 pp.
- GERHARDT, E.; VILA, J, LLIMONA, X. (2000). Bolets dels Països Catalans i d'Europa. Omega, Barcelona, 954 pp.
- KÜHNER, R., ROMAGNESI, H. (1978). Flore analytique des champignons superieurs, Masson, Paris, 556 pp.
- MICHAEL, E., HENNIG, B., KREISEL, H. (1981). Handbuch für Pilzfreude Band IV, VEB Gustav Fischer Verlag Jena, 472 pp.
- MILLER, O. K. (1979). Mushrooms of North America, E. P. Dutton New York, 368 pp.
- PHILLIPS, R. (1991). Mushrooms of North America, Little, Brown and Company, Boston, Toronto, London, 319 pp.

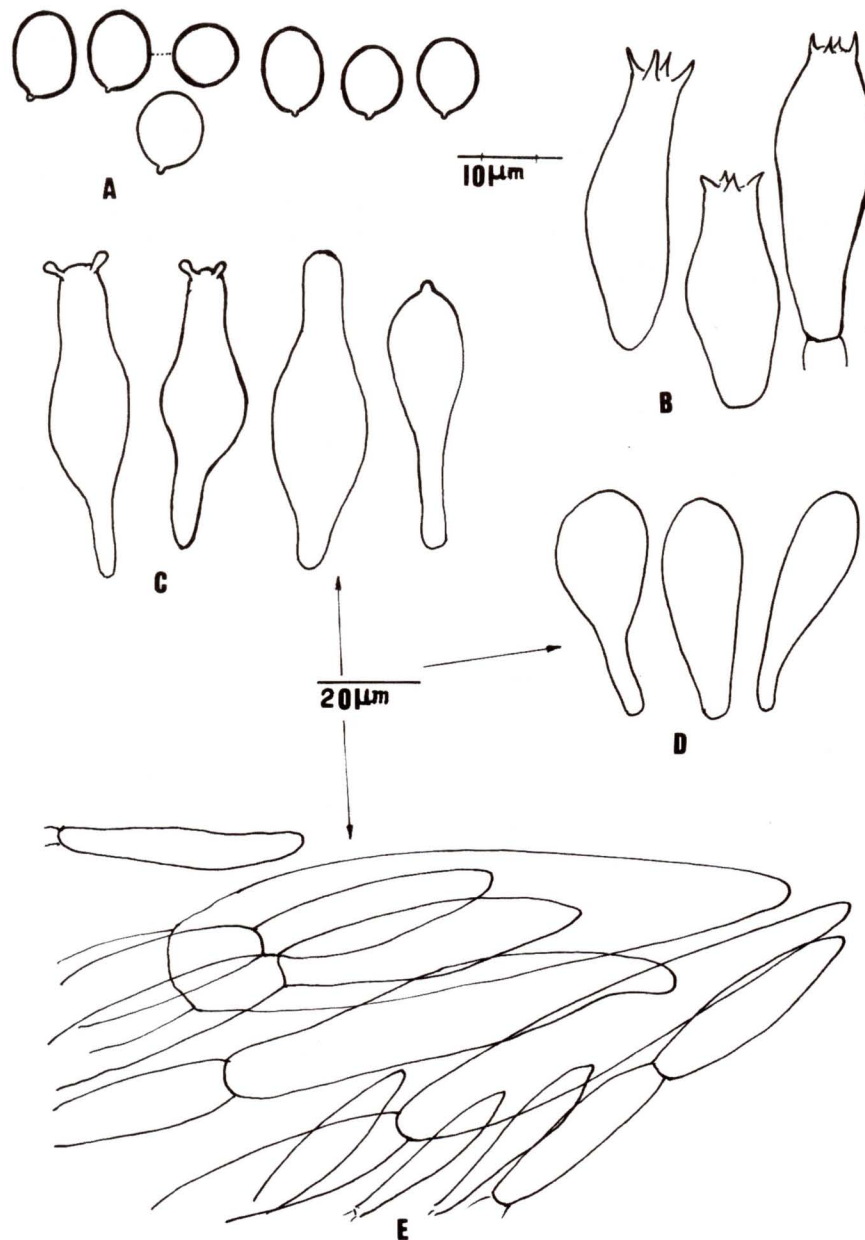

Fig. 4. *Pluteus roseipes* Höhn. **A-** spores. **B-** basidis. **C-** pleurocistidis. **D-** queilocistidis. **E-** pileipel·lis.

Cortinarius sanguineus (Wulf.:Fr.) Fr. Herbari SCM B4140

Entoloma euchroum (Pers.: Fr.) Donk. Herbari SCM B4875

Lactarius tabidus Fr., Herbari BCN JL5103

Lactarius lygniatus Fr., Herbari BCN JL5102

Leucogyrophana pseudomollusca (Parm.) Parm .Herbari SCM B4877

Pholiota astragalina (Fr.) Singer. Herbari SCM B4135

Pholiota cf. salicicola (Fr.) Arn. Herbar SCM B6881

Pholiota albocrenulata (Peck) Sacc. Fotografia de E.Rubio. Herbari SCM B4880

Richenella setipes (Fr.) Raithelh. Herbari SCM B4135